

reducerer bloktilskuddet på, mens det, man giver, sætter man i forhold til, hvor mange ældre der er i de pågældende kommuner. Men det er kun i fordelingen af det her underlige »vi tager med den ene hånd, og det taler vi ikke så meget om, og så giver vi med den anden hånd, og det taler vi til gengæld meget om«.

Det eneste sted, de ældre optræder, er i fordelingsmekanismen. Jeg tror, de havde foretrukket det omvendt; jeg tror såmænd, de havde foretrukket, at en række af de beslutninger, som man kendte til, som kommunerne havde taget før valget, også blev gennemført efter valget.

Vi kunne også i går have besluttet os for at være et land, hvor vi opretholder et engagement i at tænde håb for verdens fattigste og for den internationale miljøudvikling, og hvor vi stadig ville kunne udvikle vores evne til at integrere de mennesker, der kommer hertil for at leve og for at overleve.

Det har vi jo diskuteret længe. Det er ikke blevet smukkere at se på; det er desværre heller ikke blevet mindre, det, regeringen sammen med Dansk Folkeparti har villet, nemlig at trække os tilbage fra et ansvar, hvor vi har kunnet præge en verden med nogle af de værdier, som jeg hidtil har troet ikke alene var Socialdemokratiets og Det Radikale Venstres, Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens, Centrum- Demokraternes og Kristeligt Folkepartis, nej, jeg havde også troet, at det var Venstres og De Konservatives, måske ikke Dansk Folkepartis, at vi skulle være med til at præge en verden med det lidt, vi har til rådighed, men alligevel i verdensmålestok ganske meget, fordi vi er så forbløffende rige i forhold til de fleste. Og så er det dér, man vælger hårdt og kynisk at trække sig tilbage. Man skal ikke vente på Danmark som foregangsland; så kommer man til at vente forgæves.

Vi kunne også have besluttet os for at blive ved med at være et land, hvor vi byggede flere boliger til unge, til børnefamilierne, til de ældre, og hvor vi havde besluttet os for at renovere og byforny, ikke alene i den private sektor, men i høj grad også ved at engagere os med en renoveringsplan i den almene sektor, hvor lejernes egne penge i Landsbyggefonden i løbet af de næste 20 år kunne have været brugt til en afgørende renovering af den meget store sektor.

Det sagde man nej til i går. Det var ikke af den grund en dag, man kunne glæde sig over. Det er muligt, Venstremænd gør det, men Socialdemo-

kraterne synes faktisk, at vi valgte en forkert retning.

Vi fik ikke en bedre finanslov, for der er et flertal, der hellere vil forfølge smarte slogans end tage det tunge slæb med at forme fremtiden.

Kl. 11.50

Første næstformand (Svend Auken):

Der er nu foreløbig ni indtegnede spørgere, og vi tager dem sådan, at hver spørger har mulighed for at stille to spørgsmål, og vi tager tre spillere ad gangen.

Det første indlæg er fra hr. Jørgen Winther og derefter hr. Søren Søndergaard og hr. Kristian Jensen.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Fru Pia Gjellerup var inde på, at regeringen rokker ved fundamentet for vort velfærdssamfund, og at dele af fællesskabet bliver skubbet til side.

Ja, vil jeg gerne sige til fru Pia Gjellerup, det gør vi. Sagen er jo, at der står utrolig mange mennesker i fællesskab på venteliste. Det fællesskab på venteliste vil Venstre meget gerne rokke ved. 247.000 stod i mere end 3 måneder på venteliste i løbet af et helt år. Det er en ventetid, som vi synes er uacceptabel, og derfor vil vi gerne rokke ved det fællesskab.

Så har jeg et spørgsmål til fru Gjellerup, og det er: Forleden dag stemte man ja til, at patienter nu kan få det frie valg efter 2 måneder til et privathospital. Er det sådan, at Socialdemokratiet har ændret holdning og nu er virkelig positivt over for privathospitaler og synes, at det er godt, at vi har privathospitaler som et supplement til vores danske sundhedsvæsen?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg synes, at der var nogle gode ting i fru Pia Gjellerups tale: Understregningen af, at denne her finanslov mangler perspektiv, og konstateringen af, at med udfoldelsen af det, der ligger i denne her finanslov, får vi et anderledes og et dårligere Danmark i hvert fald for en del af befolkningen – der er såmænd nok nogle, der skal få det meget bedre, nemlig dem, der har mest i forvejen.

Den socialdemokratiske ordfører gennemgik også alle de ændringsforslag, som blev forkastet i går, og som kunne have rettet op på den misere, som ligger her. Dermed lå der jo i den socialdemokratiske ordførers tale sådan set den sam-